

INHOUD

- Woord vooraf van de oorspronkelijke uitgever 7
Noot met dankwoord van de auteur 16

DEEL I EEN FLUISTERING IN JE DROOM

- 1 • Arten en Pursah verschijnen 21
2 • Het ondergrondse J-netwerk 38
3 • Het wonder 110
4 • De geheimen van het bestaan 144
5 • Het plan van het ego 179

DEEL II ONTWAKEN

- 6 • Het alternatief van de Heilige Geest 233
7 • De wet van de vergeving 255
8 • Verlichting 289
9 • Bijna-levend-ervaringen 305
10 • Zieken helen 331
11 • Een korte geschiedenis van de tijd 347
12 • Naar het nieuws kijken 366
13 • Het ware gebed 378
14 • Beter dan seks 388
15 • In de toekomst kijken 400
16 • Aantekeningen bij het opwekken der doden 414
17 • De verdwijning van het universum 427

DEEL I

***Een fluistering
in je droom***

Arten en Pursah verschijnen

Communicatie is niet beperkt tot het kleine scala kanalen dat de wereld waarneemt.²

GEDURENDE de kerstweek van 1992 realiseerde ik mij dat de omstandigheden van mijn leven en mijn geestelijke gesteldheid sinds een jaar aan de beterende hand waren. Rond de vorige kerst stonden de zaken er helemaal niet goed voor. Toentertijd was ik vreselijk bezorgd over de ogenschijnlijke schaarste in mijn leven. Hoewel ik succesvol was geweest als professioneel musicus, was het me niet gelukt om veel geld te sparen. Ik worstelde in mijn nieuwe beroep als aandelenspeculant en ik was bezig een vriend en voormalig zakenpartner een rechtszaak aan te doen, omdat ik voelde dat hij mij onrechtvaardig behandeld had. Ondertussen was ik nog steeds bezig me te herstellen van een faillissement van vier jaar eerder – het resultaat van ongeduld, roekeloos geld uitgeven, en schijnbaar goede investeringen die in het honderd liepen. Ik wist het niet, maar ik stond met mijzelf op voet van oorlog, en ik was bezig te verliezen. Ik wist toentertijd ook niet dat bijna iedereen op voet van oorlog leeft, en verliest, zelfs al lijkt het dat ze aan de winnende hand zijn.

Plotseling verschoof er bij mij diep vanbinnen iets. Dertien jaar lang was ik al op een spirituele zoektocht en in die tijd had ik heel veel geleerd zonder de tijd te nemen die lessen in de praktijk te brengen, maar nu kwam er een nieuwe zekerheid over mij. *De situatie moet veranderen, dacht ik. Er moet een betere manier zijn dan deze.*

Ik schreef een brief aan mijn vriend die ik een rechtszaak had aangedaan en vertelde hem dat ik het geding liet varen teneinde conflicten uit mijn leven te verwijderen. Hij belde mij op en bedankte me, en wij begonnen onze vriendschap opnieuw op te bouwen. Uiteindelijk

zou ik ontdekken dat ditzelfde soort scenario zich in verschillende vormen al duizenden malen had voltrokken in de voorgaande tientallen jaren, naarmate enkelen die in conflicten waren betrokken hun wapens begonnen neer te leggen en zich over gingen geven aan een grotere wijsheid vanbinnen.

Toen begon ik te proberen vergeving en liefde, althans zoals ik toenertijd dacht te begrijpen wat dat inhield, meer toe te passen in situaties die me in het alledaagse leven zoal overkwamen. Ik boekte enkele goede resultaten en kwam ook een paar hardnekkige problemen tegen, zeker als iemand mij echt precies op de goede (of foute) manier triggerde. Maar ik voelde tenminste dat ik van richting begon te veranderen. In deze periode begon ik korte lichtflitsen vanuit mijn ooghoeken op te merken, of ook rond bepaalde voorwerpen te zien. Deze kristalheldere lichtflitsen namen niet mijn hele gezichtsveld in beslag, maar waren op bepaalde plekken geconcentreerd. Ik kon maar niet begrijpen wat dit betekende, totdat het later aan mij werd uitgelegd.

Gedurende dit jaar van verandering bad ik geregeld om hulp tot Jezus, de profeet van wijsheid die ik meer dan wie dan ook bewonderde. Ik voelde een mysterieuze verbinding met Jezus. In mijn gebeden vertelde ik hem vaak hoeveel ik wenste dat ik tweeduizend jaar terug kon gaan en zijn volgeling zou zijn, zodat ik werkelijk zou weten hoe het was om van hem persoonlijk te leren.

Toen, tijdens de kerstweek van 1992, gebeurde er iets heel ongevoons terwijl ik mediteerde in mijn woonkamer in een landelijke streek van Maine. Ik was helemaal alleen, want ik werkte thuis, en mijn vrouw, Karen, werkte in Lewiston. We hadden geen kinderen en dus bevond ik mij in een heel stille omgeving, afgezien van het blaffen van onze hond Nupey van tijd tot tijd. Terwijl mijn geest langzaam terugkwam uit mijn meditatie, opende ik mijn ogen en was overdonderd te zien dat ik niet alleen was. Met open mond, maar zonder een geluid te maken, staarde ik naar de andere kant van de kamer naar een man en een vrouw die daar op mijn sofa zaten en mij recht aankeken, met een zachte glimlach en indringende ogen. Er ging niets dreigends van hen uit; eigenlijk zagen zij er zelfs buitengewoon vredig uit, wat mij erg geruststelde. Als ik later aan deze gebeurtenis terugdacht, zou ik me afvragen waarom ik niet banger was geweest, aangezien deze zeer substantieel uitzierende mensen kennelijk uit het niets gematerialiseerd waren. Niettemin was deze eerste ontmoeting met wat al snel

mijn nieuwe vrienden zouden blijken te zijn zo onwerkelijk, dat vrees er gezond uit. Hun kleding was smaakvol en modern. Zij leken in geen enkel opzicht op mijn voorstelling van hoe engelen, verheven meesters, of wat voor andere goddelijke wezens dan ook eruit zouden moeten zien. Er was geen verlichting of oplichtende aura die hen omringde. Men zou ze zo in een restaurant hebben kunnen zien zitten dineren, zonder ze ook maar op te merken. Maar ik kon er niet omheen dat ze daar op mijn sofa zaten, en ik zag mijzelf meer naar die aantrekkelijke vrouw kijken dan naar de man. Toen ze dat zag, begon de vrouw te spreken.

Deze twee mensen leken ongeveer dertig jaar oud te zijn, en zagen er gezond uit. Hun kleding was smaakvol en modern. Zij leken in geen enkel opzicht op mijn voorstelling van hoe engelen, verheven meesters, of wat voor andere goddelijke wezens dan ook eruit zouden moeten zien. Er was geen verlichting of oplichtende aura die hen omringde. Men zou ze zo in een restaurant hebben kunnen zien zitten dineren, zonder ze ook maar op te merken. Maar ik kon er niet omheen dat ze daar op mijn sofa zaten, en ik zag mijzelf meer naar die aantrekkelijke vrouw kijken dan naar de man. Toen ze dat zag, begon de vrouw te spreken.

PURSAH: Hallo, mijn dierbare broeder. Ik kan zien dat je verbaasd bent, maar niet echt bang. Ik ben Pursah en dit is je broeder Arten. We verschijnen aan jou als symbolen en onze woorden zullen helpen de verdwijning van het universum te bewerkstelligen. Ik zeg dat wij symbolen zijn, omdat *alles* dat een vorm aan schijnt te nemen symbolisch is. De enige ware werkelijkheid is God of pure geest, wat in de Hemel hetzelfde betekent, en God en pure geest hebben geen vorm. Zo is er dus ook geen concept van mannelijk of vrouwelijk in de Hemel. Iedere vorm, inclusief jouw eigen lichaam, dat wij ervaren in het valse universum van waarneming moet, per definitie, iets anders symboliseren. Dat is de werkelijke betekenis van het tweede gebod: 'Gij zult u geen gesneden beeld maken.' De meeste Bijbelgeleerden hebben nou juist dat gebod altijd raadselachtig gevonden. Waarom zou God niet willen dat jij een afbeelding van hem maakt? Mozes dacht dat het idee was om heidense afgoderij af te schaffen. De echte betekenis is dat je van God geen afbeelding moet maken omdat God geen beeld *heeft*. Dat idee staat centraal in wat wij je later zullen vertellen.

GARY: Wil je me dat nog eens zeggen?

ARTEN: Gary, we zullen dingen vaak genoeg herhalen zodat je ze mee kunt nemen, en een van de dingen die je zult merken is dat wij

**We verschijnen aan
jou als symbolen
en onze woorden
zullen helpen de
verdwijning van
het universum te
bewerkstelligen.**

je meer en meer in je eigen spreekstijl aan zullen spreken. Om precies te zijn zullen wij je de dingen erg onomwonden zeggen. We denken dat je oud genoeg bent om daar tegen te kunnen, en we zijn hier niet gekomen om een beetje tijd te verknoeien. Jij vroeg Jezus om hulp. Hij zou graag zelf naar je toegekomen zijn, maar dat is niet wat er nu nodig is. Wij zijn zijn vertegenwoordigers. Trouwens, in de meeste gevallen zullen wij aan Jezus refereren als J. Wij hebben zijn toestemming om dat te doen, en als de tijd daarvoor rijp is, vertellen we je waarom. Je wilde weten hoe het was om tweeduizend jaar geleden daar bij hem te zijn. Wij waren daar en we zullen je er graag van vertellen, ofschoon je verbaasd zou staan als je erachter kwam dat er vandaag de dag meer voordelen aan zitten om zijn leerling te zijn dan toen. Een van de dingen die we zullen doen is je op dezelfde manier uit te dagen zoals J ons ook herhaaldelijk uitdaagde, zowel in het verleden of als wat jij denkt dat de toekomst is. We zullen je niet halfzacht aanpakken of je vertellen wat je horen wilt. Als je als kleuter behandeld wilt worden, ga dan maar naar een pretpark. Als je er klaar voor bent om als een volwassene behandeld te worden, die het recht heeft om te weten waarom op lange termijn niets in jouw wereld mogelijkwijs kan werken, dan kunnen we zakendoen. Je zult ook de oorzaak van deze situatie en de uitweg eruit leren kennen. Dus wat zeg je daarop?

GARY: Ik weet niet wat te zeggen.

ARTEN: Uitstekend. Een goede kwalificatie voor een student, en leergierigheid is er nog een. Ik weet dat je dat bent. Ik weet ook dat je er niet van houdt om veel te praten. Jij bent het type dat jarenlang het klooster in zou kunnen gaan en zwijgen. Je hebt ook een buitengewoon goed geheugen – iets wat je later goed van pas zal komen. In feite weten wij alles over jou.

GARY: Alles?

PURSAH: Ja, alles. Maar we zijn hier niet om over jou te oordelen, dus er is geen reden om iets te verbergen, of over iets verlegen te zijn. Wij zijn nu hier, eenvoudigweg omdat het behulpzaam is dat wij op dit moment verschijnen. Maak gebruik van ons zolang je kunt. Vraag maar alles wat er bij je opkomt. Je vroeg je af waarom we er zó uitzien. Het antwoord is dat wij ons graag aan de omstandigheden aanpassen, waar we ook zijn. En wat nog meer is, wij kleden ons op een alledaagse manier omdat wij niet een of andere religie of denominatie vertegenwoordigen.

GARY: Dus je bent geen Jehova's getuige, want ik heb hun al verteld dat ik niet veel op heb met georganiseerde godsdiensten.

PURSAH: We zijn zeker getuigen voor God, maar Jehova's getuigen houden zich vast aan het oude geloof dat behalve een beperkt aantal die met Hem zullen zijn, het Koninkrijk Gods op aarde zal zijn, met hen in verheerlijkte lichamen, en dat is niet wat wij onderrichten. We kunnen het met de leringen van anderen oneens zijn, maar we veroordelen ze niet, en respecteren het recht van alle mensen om te geloven wat zij willen.

GARY: Dat is gaaf, maar ik weet niet of ik het idee dat er in de Hemel geen mannelijk en vrouwelijk is zo op prijs stel.

PURSAH: Er zijn geen verschillen in de hemel, en geen veranderingen. Alles is constant. Dat is de enige manier waarop het geheel betrouwbaar kan zijn, in plaats van chaotisch.

GARY: Is dat dan niet een beetje saai?

PURSAH: Laat mij je iets vragen, Gary. Is seks saai?

GARY: Naar mijn idee niet.

PURSAH: Nu, stel je de piek van een perfect seksueel orgasme voor; alleen stopt dit orgasme nooit. Het blijft eeuwig doorgaan zonder enige vermindering in zijn krachtige en vlekkeloze intensiteit.

GARY: Je hebt mijn aandacht.

PURSAH: De lichamelijke ervaring van seks komt niet eens in de buurt van de ongelofelijke vreugde van de Hemel. Het is slechts een armzalig, door mensen bedacht surrogaat voor de vereniging met God. Het is een vals idool dat gemaakt is om je aandacht op het lichaam en de wereld te vestigen, met net genoeg beloning om te zorgen dat je terugkomt voor meer. Het is vergelijkbaar met narcotica. De Hemel is in tegenstelling daarmee een volmaakte, onbeschrijfelijke extase die nooit ophoudt.

GARY: Dat klinkt mooi, maar het houdt geen rekening met alle ervaringen die mensen hebben van de andere kant – uittredingen, bijna-doodervaringen, communicatie met mensen aan gene zijde of soortgelijke ervaringen.

ARTEN: Wat jij deze kant en de andere kant noemt zijn gewoon twee kanten van dezelfde medaille. Dat is allemaal het universum van de waarneming. Als je lichaam op lijkt te houden en doodgaat, dan gaat je geest gewoon door. Je houdt ervan naar de film te gaan, nietwaar?

GARY: Iedereen heeft een hobby nodig.

ARTEN: Als jij de overgang maakt van de ene kant naar de andere, of het nu van dit leven naar het hiernamaals of weer terug naar een lichaam is, dan is dat alsof je de ene film uitloopt, en weer een andere binnenloopt. Alleen lijken deze films meer op 'virtual reality'-films zoals mensen die in de toekomst zullen hebben, waar alles volledig werkelijk zal lijken, tot en met het tastgevoel aan toe.

GARY: Dat herinnert me aan dat artikel dat ik las over een machine in een laboratorium aan het MIT waar je je vinger in kunt steken en dingen voelen die er niet zijn. Is dat het soort technologie waar je het over hebt?

ARTEN: Ja, de meeste uitvindingen bootsen een of ander aspect na van hoe de denkkeest werkt. Om even op de cyclus van sterven en geboorte terug te komen: wanneer jij schijnbaar opnieuw in een fysiek lichaam wordt geboren, vergeet je alles, of althans het meeste. Het is allemaal een truc van de denkkeest.

GARY: Probeer je mij wijs te maken dat mijn leven zich helemaal in mijn hoofd afspeelt?

ARTEN: Het zit allemaal in je denkkeest.

GARY: Mijn hoofd zit in mijn denkkeest?

ARTEN: Je hoofd, je hersenen, je lichaam, je wereld, je hele universum, alle parallelle werelden, en al het andere dat waarneembaar is zijn allemaal projecties van de denkkeest. Ze symboliseren allemaal eenzelfde gedachte. We zullen je later vertellen wat die gedachte is. Nog een betere manier om hierover te denken is om jouw universum als een droom te beschouwen.

GARY: Het voelt tamelijk solide aan voor een droom, knakker.

ARTEN: We zullen je later vertellen waarom het solide aanvoelt, maar eerst heb je wat meer achtergrondinformatie nodig. Laten we niet te ver op de dingen vooruitlopen. Wat Pursah je op het hart probeerde te drukken is dat niemand je vraagt om een heleboel op te geven in ruil voor niets. Het is precies omgekeerd. Je zult je uiteindelijk gaan realiseren dat je niets opgeeft voor alles – een toestand die zo ongelofelijk en vreugdevol is dat het onmogelijk in woorden te beschrijven valt. Om deze Zijnstoestand te bereiken, moet je echter bereid zijn een moeizaam correctieproces door de Heilige Geest te ondergaan.

GARY: Deze correctie waar je het over hebt, heeft dat iets te maken met politieke correctheid?

PURSAH: Nee. Politiek correct zijn, hoe goed het ook bedoeld mag

zijn, is nog steeds een aanval op de vrijheid van spreken. Je zult zien dat wij inderdaad zeer vrij zijn in ons spreken. Het woord *correctie* gebruiken wij niet in de gewone zin, want gewoonlijk betekent het dat je iets opknapt en dan behoudt. Wanneer het valse universum helemaal door de Heilige Geest is gecorrigeerd, zal het niet langer lijken te bestaan.

Ik zeg dat het niet langer zal *lijken* te bestaan, omdat het in werkelijkheid niet bestaat. Het ware Universum is het Universum van God, of de Hemel – en de Hemel heeft absoluut niets te maken met het valse universum. Er is

echter een manier om naar jouw universum te kijken die je zal helpen om je weg terug naar je werkelijke thuis bij God te vinden.

GARY: Je praat over het universum alsof het een soort fout is. Maar de Bijbel zegt dat God de wereld schiep, en de meeste mensen geloven dat Hij dat deed, om nog maar te zwijgen over de andere godsdiensten op aarde. Mijn meeste vrienden, en ik ook, geloven dat God de wereld maakte om zichzelf ervaringsgewijs te kunnen kennen, wat volgens mij een vrij gangbaar New Age-geloof is. Heeft God niet polariteit, dualiteit en alle tegenstellingen van deze wereld van subject en object geschapen?

PURSAH: In één woord: nee. God schiep de dualiteit niet en Hij schiep de wereld *niet*. Als Hij dat deed, dan was hij de schrijver van 'het verhaal van een idioot' om Shakespeares beschrijving van het leven aan te halen. Maar God is geen idioot. We zullen je dat bewijzen. Hij kan slechts een van de volgende twee dingen zijn: Hij is ofwel volmaakte Liefde, zoals de Bijbel zegt als die per ongeluk de waarheid spreekt, ofwel Hij is een idioot. Je kunt het niet combineren. J was ook geen idioot, omdat hij zich niet liet inpakken door het valse universum. We zullen je meer over hem vertellen, maar verwacht niet de officiële versie. Herinner je je het verhaal van de verloren Zoon?

GARY: Zeker. Nou ja, ik zou misschien een opfrissertje kunnen gebruiken.

PURSAH: Pak je Nieuwe Testament en lees het ons voor, dan zullen

Gewoonlijk betekent correctie dat je iets opknapt en dan behoudt. Wanneer het valse universum helemaal door de Heilige Geest is gecorrigeerd, zal het niet langer lijken te bestaan.

we je iets uitleggen. Maar laat de laatste paragraaf weg.

GARY: Waarom moet ik de laatste paragraaf weglaten?

ARTEN: Die werd er later aan toegevoegd naarmate het verhaal in de mondelinge traditie in omloop kwam. En daarna werd hij nog verder gewijzigd door de doctor die zowel het boek Lucas alsook Handelingen schreef.

GARY: Perfect. Ik zal dat in overweging nemen. Is de NBG*-vertaling goed genoeg?

ARTEN: Ja, die is geschikt. Sla even Lucas 15:11 op.

GARY: Oké. Jezus is aan het woord, nietwaar?

ARTEN: Jazeker. J spreekt niet veel in de Bijbel, en als hij spreekt, wordt hij vaak verkeerd aangehaald. Hij werd van het begin af aan door iedereen verkeerd aangehaald en misverstaan, inclusief onszelf. Wij begrepen hem beter dan de meesten, maar we hadden toch nog veel te leren. Wij spreken nu met jou op basis van wat wij later leerden. Maar J werd meestal verkeerd aangehaald voor de doeleinden van de individuele romans die zich tot de algemeen gangbare evangeliën ontwikkelden. Dat waren de volksverhalen van hun tijd. J heeft een heleboel dingen niet gezegd die hem in die boeken wel in de mond werden gelegd, maar sommige van die uitspraken deed hij wel – net zoals hij ook de meeste dingen die hij volgens die verhalen deed niet echt deed, maar sommige deed hij wel.

GARY: Je bedoelt zoals een van die tv-programma's waarin ze zeggen dat het op een waar verhaal gebaseerd is, maar het merendeel een verzinsel is?

ARTEN: Ja, precies. De andere helft van het Nieuwe Testament komt bijna in zijn geheel van de apostel Paulus die een echte populist was, maar die niet echt hetzelfde onderrichtte als J. Geen van de mensen die de Bijbel schreven ontmoette J ooit zelfs maar, met uitzondering van de schrijver van Marcus, die nog maar een klein kind was toen hij hem ontmoette. Kijk naar Openbaringen. Dat komt over als een verhaal van Stephen King. Stel je voor J afgebeeld als een aanvoerder van strijdkrachten die op een wit paard rijdt en een kleed draagt dat van bloed doordrenkt is! Nee, hij is geen spirituele strijder – een van de meest tegenstrijdige uitdrukkingen die ik ooit heb gehoord.

* In het origineel gebruikt Gary de RSV, Revised Standard Version, die in het Nederlands te vergelijken is met de NBG-vertaling van 1951.